

resztelési ének első versét. De nem teszi hozzá, hogy Ésaiás mondja, vagy az ének mondja. Miért? Feledékenységből? Nem gondolom atyámfiai. Azért idézi így, mert hiszi és hirdeti, hogy az élő Isten, az Anyaszentegyház Ura, a Te Urad és Megváltód mondja.

Mindig ott van következménye az igehirdetésnek, ahol megtörténik ez a csoda: az emberi beszédben meghalljuk az élő Isten szavát. Ebben van az igehirdetés roppant felelőssége, és példa nélküli kiváltsága. Ezért nem lehet soha másként hirdetni a Krisztus evangéliumát, mint ahogyan azt Pál apostol művelte: "És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés közt jelentem meg tiköztetek. És az én beszédem és az én prédikálásam nem emberi bölcseségnek hitető beszédiben állott, hanem léleknek és erőnek megmutatásában: Hogy a ti hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Istennek erején nyugodják." /1 Kor 2,3-5/ Ezt mi igen szépen tudjuk kívülről, de szorongva gondolok arra, hogy mégis nem lett-e igehirdetésünk "szép hangú és jó hegedűs", afféle "szelmeskedő ének", amelyet hallanak, de nem cselekesznek meg. Testvér, azt hirdetem néked, amit Márta Máriának: "A Mester itt van és hív téged!" /Jn 11,28/ Itt van és Ő mondja néked:

Kelj fel, aki alszol!

Talán azt mondd erre, hogy én nem alszom. Meg lehet. De két nagy ismertetőjele van az alvó embernek: 1./nem vesz tudomást a körülötte történő eseményekről; 2./ álomvilágban él.

- Kérve kérlek, hogy most itt a templom csendjében, az énektől, imádságtól megszentelt órában, Isten Ígéje világosságában vizsgálj meg az életedet: tudomást vesz-e a körülötted történő eseményekről? Egyáltalán tudod-e, mi történik körülötted? Vagy te is afféle modern Robinsonként akarsz élni, félrefonulva a világtól? Ne felejtse el édes Testvérem, hogy Megváltónk, Főpapi